

Fina Miralles, paraules de la tardor

quaderndelesidees.press/fina-miralles-paraules-de-la-tardor/

November 4, 2018

Amb Fina Miralles comparteixo la nostra data de naixement, un 27 de setembre. Inici del cicle tardoral, l'equinocci al petit planeta Terra. Tradicionalment era la jornada de celebració de Sant Miquel, l'àngel que guia les ànimes en el viatge per l'inframón. Aquesta circumstància sagrada i simbòlica marca, sens dubte, una part del nostre destí i espiritualitat creativa. També ens determina una posició d'equinocci solar, d'equilibri entre el dia i la nit, entre la llum i les tenebres, que ens ajuda a destriar sense presses el temps de la producció i la recol·lecció, del pensament i l'acció. Fina Miralles, amb la seva obra, ens regala una intensa mirada concentrada en el temps de l'aurora tardoral, el moment en què la llum travessa les tenebres de la nit per parir el dia, en paraules de la filòsofa Maria Zambrano.

Tota l'obra de Fina Miralles, des de les accions més conceptuals i corporals dels anys setanta fins als dibuixos i escrits més íntims que recentment s'han recopilat i exposat, són el fruit d'una personalitat esquiva amb els prejudicis i fidel a una llibertat i coratge de dona solitària que per sobre de les necessitats purament físiques gasta energia en allò que és més elevat: l'esperit, el pensament i la creativitat. Per a l'artista, el que és privat i la cosa pública mai han estat esferes separades, com tampoc el que és la consciència interior i el compromís social. Ella ens guia en els secrets més fascinants de la vida i el món interior.

Fa temps que l'artista, dona sensitiva, va abandonar el món de l'art com a mercat per reprendre la pintura, el dibuix i l'escriptura com una materialitat

vivencial, al marge dels circuits institucionals. Alliberada del mercantilisme i tendències de la moda estètica, en els darrers anys recrea amb total llibertat mons d'imatges simbòliques, de formes i colors eteris. Des d'aquesta decisió d'exili interior, establí una comunió més íntima amb la natura. Les imatges i la seva literatura dialoguen i donen veu als arbres, el cruixir de les arrels i l'escuma de sal de les onades: són el seu testament vital. La proposta de la metàfora tardoral no es refereix a la fi de l'energia ni a les fronteres del temps; tot al contrari, ens apunta vers la cíclica regeneració de la

Foto: *Fill de l'Atlàntic. La unió de tots els mars, París, setembre 1989.*

vida. Tot comença amb un cercle que s'obre i transforma en espiral la vida i l'univers.

L'equinocci solar genera al planeta l'equilibri precís de la llum. Una harmonia que dibuixa ritmes circulars i constel·lacions lluminoses. A la tardor la fruita està al punt per ser recollida i les fulles es deixen caure per preparar la regeneració de les plantes, arbres i jardins. Qui no ha pintat mai flors no és una veritable artista, i Fina Miralles ha pintat molts arbres i flors vegetals i marines en els darrers anys com ho fan altres dones creatives al·ludint amb aquestes presències al que és intangible de la matèria: l'energia fluídica, el recorregut de les forces vitals de la vegetació, les aigües i els celatges. Tot allò que els ulls no veuen i que l'artista ens fa percebre, com una mediadora del secret.

Foto: *Fill de l'Atlàntic. La unió de tots els mars, París, setembre 1989.*

Foto: *Urubamba, Barcelona, estiu 1986.*

Foto: *Reflex vivent, Barcelona, estiu 1986.*

Foto: Vol d'ocells. Portafoli japonès, Serrallonga, estiu 1985.

No només compartim una data de naixement amb la Fina, també tot el presagi de la nostra relació amb els cicles naturals i el desig de connectar-nos al palpit de la vida. El gran llibre de la tardor ens guia en les rutes més amables i les més difícils, un viatge que l'artista Fina Miralles ha teixit entre accions, instal·lacions, dibuixos, escrits i converses. Per a ella les necessitats físiques i espirituals estan en interacció rítmica amb el món natural. Precisament la tardor simbolitza perfectament aquesta idea de la potencialitat de la maduresa que ens permet enlairar-nos del pla de l'experiència al món suprasensible de l'esperit.

Sobre el treball creatiu de Fina Miralles s'ha dit que és fortament conceptual, polític i poètic, però veritablement és una producció d'espiritualitat, des de l'ètica i per al creixement personal. La trajectòria d'aquesta artista ha estat estudiada en relació amb els episodis més reglats de l'art català contemporani, però reclama altres angles d'interpretació més alliberats del cànon i més afins a les lectures fetes des del «relat d'elles», les belles històries del dolor i l'amor. Per sort, Maia Creus ha obert aquest camí amb l'estudi i l'acurada publicació dels quatre volums de *Fina Miralles. Paraules fèrtils 1972-2017*.

Cadascun dels llibres on es retroben escrits i dibuixos de Fina Miralles es nomina amb un títol al·legòric de la natura, la tardor i l'aurora: 1. *La vida, la llum, la flor, el fruit*. 2. *Sento el so de l'arrel, la soca, l'arbre*. 3. *Passatges de la Llum. Déu a la terra, el Cel i la terra*. 4. *L'amor és la gran força*. L'escriptura i els dibuixos que Fina Miralles ha presentat i recopilat en aquesta preciosa edició, gestionada per la iniciativa de la Fundació Ars de Sabadell, tenen una essència d'ànima visionària. Estan fets de retalls autobiogràfics, místics i sanadors. La creació és per a Fina una forma d'autoconeixement i de reencarnació en vida, un camí per abismar-se en la profunditat de la nit i néixer exultant amb l'aurora. Cada dia i fins a l'eternitat.

Fina Miralles va néixer en els primers dies de la tardor a Sabadell, viu des de fa temps davant l'horitzó blau de Cadaqués i ha caminat per moltes terres llunyanes, en cos i en esperit. Harmonitza els períodes de creació amb el temps de silenci. D'aquests trànsits

retorna amb dues veritats que ara ens permet compartir: l'origen té veu materna, el futur ja és aquí.

PILAR BONET

Pilar Bonet

